

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 208/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 19 grudnia 2019r. sygn. II K 427/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	zarzut obrazy prawa procesowego - w ocenie skarżącego w sprawie doszło do naruszenia jego prawa do obrony, albowiem oskarżony wnosił o przyznanie mu obrońcy z urzędu oraz o zapoznanie się z aktami spraw i składał wniosek dowodowy - a które to wnioski zostały wszystkie rozpatrzone negatywnie, tymczasem będąc pozbawiony wolności w innej sprawie karnej oraz nie mając żadnych dochodów, oszczędności i źródeł utrzymania nie był w stanie ustanowić sobie obrońcy z urzędu, a pobyt w zakładzie karnym uniemożliwił mu zapoznanie się z aktami	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>przedmiotowej sprawy. Nie mógł więc należycie wykazywać swojej niewinności. Niezasadnie w ocenie skarżącego nie uwzględniono także jego wniosku o załączenie w poczet materiału dowodowego nagrań z kamer miejskiego monitoringu, na których byłyby nagrane dowód niewinności tj. brak kopnięcia w szybę - oskarżony twierdzi, iż nie kopnął w wystawową szybę, a tym samym kwestionuje ustalenia, co do zaistnienia usiłowania z jego strony dokonania kradzieży z włamaniem (a więc w zakresie swojego sprawstwa).</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrazy prawa procesowego okazał się zasadny w odniesieniu do podniesionego naruszenia prawa oskarżonego do obrony. Sąd zważył, iż apelacja oskarżonego, jako wniesiona przez osobę nie będącą "fachowcem" nie przywoływała konkretnych przepisów ustawy Kodeks postępowania karnego. Analiza środka odwoławczego oraz jego uzasadnienia prowadzi natomiast do wniosku, iż intencją skarżącego było ustalenie, że w sprawie doszło do obrazy przepisów: art. 6 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 k.p.k. i art. 156 § 1 k.p.k.</p> <p>Za zasadne uznano zarzut w zakresie naruszenia przepisów: art. 6 k.p.k., z art. 78 § 1 k.p.k. i art. 81 § 1a k.p.k. Na wstępie sąd odwoławczy zauważa, iż oskarżony nie został zawiadomiony o przesłaniu do sądu aktu oskarżenia w jego sprawie. Zawiadomienie to wysłano na adres "domowy" tj. (...) ul. (...), podczas gdy w trakcie drugiego przesłuchania oskarżony wskazał inny adres dla</p>		

doreczeń tj. adres swich rodziców ul (...). Jednocześnie jednak od od 14 czerwca 2019r. K. K. (1) przebywał już w zakładzie karnym, o czym sądowi było wiadomo z racji notatki urzędowej przesłanej do sądu przez jednostkę policji sprawująca nadzór nad oskarżonym (k. 107). Istotnie sam oskarżony zaniechał już zawiadomienia sądu o zmianie swojego miejsca pobytu związanego z osadzeniem w jednostce penitencjarnej - o czym winien zawiadomić zgodnie z pouczeniem dokonany na etapie postępowania przygotowawczego (k. 48v). Kiedy jednak powziął informację o terminie rozprawy przed sądem rejonowym - na skutek nakazu doprowadzenia dokonano przez tenże sąd z urzędu, oskarżony złożył wniosek o przyznanie mu obrońcy z urzędu podnosząc, iż przebywa w zakładzie karnym, gdzie nie pracuje, a ponadto nie ma oszczędności, a więc nie ma funduszy z których mógłby pokryć koszty ustanowienia mu obrońcy z wyboru. Sytuacja finansowa i rodzinna oskarżonego sprzed jego osadzenia wynikały z akt sprawy - K. K. był osobą bezrobotną, utrzymującą się z pracy dorywczej i posiadającą na utrzymaniu 16 letnią córkę (zobowiązania alimentacyjne wobec dziecka). W zakresie stanu rodzinnego i majątkowego oskarżony podawał też tożsamo w toku rozprawy odbytej w dniu 19 grudnia 2019r. (k.134v). Pomimo jednak tak uzasadnionego wniosku, zarządzeniem z dnia 11 grudnia 2019r. (a więc wydanym na 8 dni przed rozprawą główną) nie uwzględniono wniosku oskarżonego o przyznanie mu obrońcy z urzędu, wobec przyjęcia, iż nie wykazał on w należyтым stopniu, iż nie jest w sprawie ponieść kosztów obrony z urzędu. Sąd zważył, iż w chwili

rozpoznawania wniosku, K. K. (1) od blisko pół roku przebywał już w izolacji - gdzie nie był zatrudniony odpłatnie, a którą to okoliczność należało uznać za prawdziwą - wobec braku dowodów przeciwnych, a jednocześnie doświadczenia zawodowego. Ponadto, jeśli sędzia uznał, iż wnioskodawca "nie wykazał należyte" stosownych okoliczności, to winien w pierwszej kolejności zobowiązać go do ich ewentualnego udokumentowania, wzywając np. do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym (i innych).

Powyższe wynika także z postanowienia Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 19 marca 2019 r. wydanego w sprawie IV KS 5/19, gdzie zamieszczono następujące tezy:

- "Jeżeli we wniosku oskarżony nie wykazał w sposób należyty, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny, sąd powinien wezwać go do uzupełnienia wniosku i do udokumentowania okoliczności potwierdzających ubóstwo. Taki sposób procedowania wynika wprost z § 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie sposobu zapewnienia oskarżonemu korzystania z pomocy obrońcy z urzędu (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 53). W sytuacji gdy takich kroków nie podjęto, trudno mówić o prawidłowym zweryfikowaniu zasadności wniosku, a oskarżony zostaje pozbawiony możliwości korzystania z pomocy obrońcy z urzędu, co powoduje obrazę art. 6 KPK w zw. z art. 78 § 1 KPK" Zgodnie z art. 78 § 1 KPK, oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może zażądać,

aby wyznaczono mu obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Warunkiem przystąpienia do rozpoznawania wniosku w takim przedmiocie jest „należyte” wykazanie przez oskarżonego niemożności poniesienia kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru;

- Co prawda, to na oskarżonym ciąży obowiązek wykazania tej okoliczności, jednakże o obowiązku i sposobach wykazania ubóstwa trzeba go pouczyć, do czego zobowiązuje przepis art. 16 § 2 KPK, z konsekwencjami procesowymi określonymi w art. 16 § 1 KPK. Co istotne, przepis art. 78 § 1 KPK odnosi się do czasu terażniejszego, a zatem wymagane jest, by oskarżony należycie wykazał aktualnie niemożność poniesienia kosztów obrony, co powinno skutkować wyznaczeniem obrońcy z urzędu. Sąd powinien więc oceniać jego sytuację majątkową w chwili orzekania w tym przedmiocie" (opubl. Legalis Numer 1887516).

Tymczasem, nawet wobec znanej treści akt w zakresie sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego, ani nie zobowiązano w/w do potwierdzania podnoszonych okoliczności, ani - co istotniejsze - **nie doręczono oskarżonemu odpisu owego zarządzenia z pouczeniem o terminie i sposobie jego zaskarżenia (art. 81 § 1a k.p.k.)**. Pod wydanym w dniu 19.12.2019r. zarządzeniem nie ma stosownej adnotacji o nakazie jego przesłania w jakiegokolwiek formie do oskarżonego, a w aktach sprawy brak jest takiego potwierdzenia.

Można wnioskować, iż o treści owego zarządzenia oskarżony został zawiadomiony dopiero na rozprawie głównej odbytej w dniu 19 grudnia 2019r. - słownie przez Przewodniczącego (choć w protokole nie ma o powyższym wzmianki, a w w aktach brak jest zapisu dźwiękowego przebiegu rozprawy), bądź też dowiedział się o powyższym w sposób dorozumiany - tj. zobaczył, iż na sali nie ma obrońcy, a więc w sprawie nikt go nie reprezentuje. Ustalenie, iż oskarżonego nie pouczone o możliwości zaskarżenia zarządzenia o nieprzyznaniu mu obrońcy z urzędu wynika także z analizy dat, w jakich rozpoznawano wniosek i odbyto rozprawę główną. Nawet bowiem gdyby owo zarządzenie doręczono oskarżonemu pilnie, to zapewne w dniu rozprawy wciąż jeszcze nie zakończyłby się termin 7 dni na jego ewentualne zaskarżenie. Sąd odwoławczy zauważa, iż oskarżony był obecny na rozprawie i zachowywał się czynnie tj. składał wyjaśnienia i zadawał pytanie świadkom. Tym nie mniej, nie był reprezentowany przez obrońcę, o którego przyznanie zasadnie wnioskował, będąc jednocześnie niepouczony o możliwości zaskarżenia owej nieprzychylniej dla siebie decyzji do sądu (a do tego w sposób dorozumiany ugruntowany w braku możliwości takiego zaskarżenia) i to w sytuacji, gdy jednocześnie oskarżonego pozbawiono możliwości zapoznania się z aktami sprawy - o co wnioskował w momencie powzięcia informacji o swoim doprowadzeniu na rozprawę i w sytuacji, gdy jak podnosił - dopiero z obrońcą chciał ustalić swoją linię obrony. To właśnie z powodu łącznego zaistnienia powyższych uchybień i

sygnalizowanej przez oskarżonego woli ustalenia linii obrony razem z osobą fachową (być może po zapoznaniu się z aktami sprawy i kontakcie z obrońcą, oskarżony rozważałby dobrowolne poddanie się karze? bądź wykazywał okoliczności rzutujące na wymiar kary?), sąd drugiej instancji uznał, iż w sprawie doszło do obrazy przepisów art. 6 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 k.p.k. i art. 81 § 1a k.p.k. o takim charakterze, iż mogło to mieć wpływ na jej wynik.

Potwierdzeniem powyższego jest przykładowo wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 27 czerwca 2018 r. wydany w sprawie sygn. III KK 448/17, w którym czytamy: 1. Zgodnie z art. 81 § 1a KPK na postanowienie o odmowie wyznaczenia obrońcy przysługuje oskarżonemu zażalenie do innego równorzędnego składu tego sądu. Nie rozpoznając wniosku przed wyznaczeniem terminu rozprawy apelacyjnej i nie doręczając postanowienia o oddaleniu wniosku z pouczeniem o sposobie zaskarżenia, Sąd uchybia wymienionemu przepisowi, pozbawiając oskarżonego możliwości złożenia środka odwoławczego; 2. Pozbawienie oskarżonego uzasadnionego prawa do pomocy obrońcy, także przez odmowę wyznaczenia go na podstawie art. 78 § 1 KPK, z zasady może mieć wpływ na treść wyroku (opubl. Legalis Numer 1808369).

W świetle powyższych uwag nie może ulegać wątpliwości, że wniosek K. K. (1) o wyznaczenie obrońcy z urzędu nie został rozpoznany prawidłowo, ani w sposób przewidziany w procedurze karnej (ani poprawnie pod względem merytorycznym, przy daniu wiary

oświadczeniom K. K.). Prawem oskarżonego jest domaganie się ustanowienia obrońcy z urzędu w każdym stadium postępowania. Sposób rozpoznania wniosku K. K. naruszał w istocie jego prawo do ubiegania się o pomoc prawną. Zarządzenie z dnia 11 grudnia 2019r., o którym mowa powyżej, było zaskarżalne. Zgodnie z art. 81 § 1a k.p.k. na zarządzenie prezesa sądu o odmowie wyznaczenia obrońcy przysługuje oskarżonemu zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Nie doręczając zarządzenia o oddaleniu wniosku z pouczeniem o sposobie zaskarżenia (czy też nie ogłaszając go z owym pouczeniem na rozprawie głównej), Sąd Rejonowy uchybił wymienionemu przepisowi, pozbawiając oskarżonego możliwości złożenia środka odwoławczego. Do rozpoznania sprawy i wyrokowania sąd ten przystąpił bez wyczerpania procedury związanej z rozpoznaniem wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu. W tym stanie rzeczy prawo oskarżonego do korzystania z obrońcy z urzędu zostało naruszone już przez sposób procedowania, który z założenia powinien był prowadzić do definitywnego ustalenia, czy zaistniały przesłanki uwzględnienia wniosku określone w art. 78 k.p.k. Podjęte rozstrzygnięcie negatywne nie znajdowało przekonującego wsparcia w informacjach o stanie rodzinnym i majątkowym oskarżonego zawartych w aktach sprawy, a przejście do rozpoznania sprawy bez wyczekania na ewentualne zaskarżenie uniemożliwiło mu dochodzenie tego uprawnienia w procedurze odwoławczej.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że doszło do rażącej obrazy

art. 78 k.p.k. i art. 81 § 1a k.p.k., a w konsekwencji także art. 6 k.p.k. Wskazane uchybienie naruszało standard rzetelnego procesu, w zakresie określonym w art. 6 ust. 3 lit. c Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

W orzecznictwie przyjmuje się, że pozbawienie oskarżonego uzasadnionego prawa do pomocy obrońcy, także przez odmowę wyznaczenia go na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. z zasady może mieć wpływ na treść wyroku. Jak podnosi się w tej literaturze dotyczy to zwłaszcza spraw, w których fakty istotne dla rozstrzygnięcia co do winy są ustalane w wyniku oceny sprzecznych ze sobą dowodów. Tak jest w sprawie K. K., który konsekwentnie negował swoje sprawstwo. Przyjmując wersję niekorzystną dla oskarżonego, Sąd meriti oparł się na zeznaniach policjantów, oddalając wniosek o załączenie nagrań z kamer monitoringu. W zakresie dowodu o załączenie tych nagrań, za jego podstawę przyjęto brak możliwości przeprowadzenia dowodu, podobnie jak co do wniosku o przeprowadzenie badań z odcisków butów oskarżonego. Decyzja w kwestii monitoringu, z racji powszechnej informacji w zakresie czasu przechowywania nagrań miejskiego monitoringu, jest uzasadniona. Tym nie mniej oskarżony nie miał możliwości zapoznania się z aktami sprawy, albowiem sąd uznał, iż z racji terminu rozprawy, jest na to zbyt mało czasu. Decyzja taka klóci się z art. 156 § 1 k.p.k., albowiem stronom, co do zasady udostępnia się akta sprawy. Fakt, iż pomiędzy wpływem wniosku o zapoznanie (10.12.2019r.), a terminem wyznaczonej rozprawy

<p>(19.12.2019r.) było stosunkowo mało czasu nie uzasadniało odmowy uwzględnienia wniosku w sytuacji, gdy oskarżony jako pozbawiony wolności i działający bez fachowej pomocy, był przez to pozbawiony możliwości faktycznego zapoznawania się z aktami - chociażby tuż przed rozprawą, czy to osobiście, czy "za pośrednictwem" swojego obrońcy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec stwierdzenia, że zaskarżony wyrok jest obarczony rażąco obrazą przepisów prawa procesowego wskazanych w apelacji, która mogła wywrzeć istotny wpływ na jego treść, Sąd odwoławczy orzekł o uchyleniu tego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, iż K. K. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W kwestii zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych przez sąd I instancji,</p>		

<p>a mającego wpływ na jego treść, sąd odwoławczy zważył, iż jego rozpoznanie jest nieuzasadnione i przedwczesne (art. 436 kp.k.) - wobec konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania z przyczyn proceduralnych (jednocześnie, wobec zasadności wniosku końcowego związanego z owym zarzutem, także sam zarzut odnotowano jako "zasadny" - albowiem brak jest możliwości jego odnotowania w rubryce jako "pozostawiony bez rozpoznania").</p>		
Wniosek		
o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Istnieją podstawy do uwzględnienia wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Opocznie do ponownego rozpoznania (wskazane szczegółowo w pkt 3.1).		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Brak pouczenia oskarżonego o możliwości zaskarżenia zarządzenia w przedmiocie odmowy uwzględnienia jego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu, brak należytego sprawdzenia i rozważenia sytuacji materialnej i osobistej oskarżonego.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

<p>Z akt sprawy nie wynika, by oskarżonego (który od około 6 miesięcy przed wydaniem zaskarżonego wyroku przebywał w zakładzie karnym) pouczone o jakiegokolwiek możliwości zaskarżenia zarządzenia w przedmiocie odmowy uwzględnienia jego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Brak jest zarządzenia w tym przedmiocie (o doręczeniu orzeczenia z pouczeniem, czy odpowiedniego zapisu w protokole), czy korespondencji tego dotyczącej, a porównanie daty wydania zarządzenia i odbycia rozprawy głównej wskazuje, iż wyrok wydano bez zakończenia procedury związanej ze złożonym wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Nie ustalono faktycznej sytuacji materialnej i osobistej oskarżonego w chwili składania wniosku.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwiążle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwiążle o powodach zmiany</p>	

<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>	

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.1.2.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Przepis art. 6 k.p.k. statuuje zasadę procesową o fundamentalnym znaczeniu dla realizacji rzetelnego procesu karnego - prawo oskarżonego do obrony. Prawo to realizowane jest przez obronę materialną oskarżonego polegającą na przeciwstawianiu się oskarżeniu, jak też przez korzystanie z pomocy obrońcy (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 maja 2013 r., III KK 435/12). W sprawie niniejszej oskarżony, realizując prawo do obrony formalnej chciał zapewnić sobie udział obrońcy, a ponieważ nie miał żadnych dochodów ani oszczędności, od około 6 miesięcy przebywał w zakładzie karnym, wystąpił o przydzielenie mu obrońcy z urzędu. To z nim (obrońcą) - jak wynika z oświadczenia oskarżonego - zamierzał ustalić linię swojej obrony. Tymczasem został pozbawiony takiej możliwości na skutek nieprawidłowego procedowania w sprawie, bez wyczerpania procedury związanej z wnioskiem o ustanowienie obrońcy z urzędu. Można domniemywać, iż o tym że nie przydzielono mu		

obrońcy dowiedział się dopiero w sądzie, dowieziony na rozprawę przez sądem I instancji, za więc niejako "z zaskoczenia". Rozpoznanie sprawy przez Sąd I instancji bez zakończenia procedury związanej z wnioskiem oskarżonego (z dodatkowym uwzględnieniem sytuacji w jakiej powziął informację o braku obecności swojego obrońcy), przy jednoczesnym ustaleniu okoliczności dotyczących rzeczywistego stanu majątkowego oskarżonego i odmowie zapoznania oskarżonego z treścią akt sprawy, stanowiło rażące naruszenie szeroko rozumianego jego prawa do obrony. W przedmiotowej sprawie zaistniał wpływ stwierdzonego uchybienia na treść zaskarżonego orzeczenia (oskarżony np. za pośrednictwem obrońcy mógłby zostać zapoznany z aktami sprawy, czy mógłby podjąć z nim inną linię obrony). Opisanych wyżej uchybień nie da się konwalidować na etapie postępowania apelacyjnego i konieczne jest ponowne przeprowadzenie przewodu sądowego przed sądem pierwszej instancji w całości. W przedmiotowej sprawie zaistniała zatem przesłanka wymieniona w art. 437 § 2 k.p.k. Zgodnie z uchwałą Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 22 maja 2019 r., wydaną w sprawie: I KZP 3/19: Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie drugie in fine KPK, jako powód uchylenia przez sąd odwoławczy zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zachodzi wówczas, gdy orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego, co skutkowało, w realiach sprawy, nierzetelnością

<p>prorowadzonego postępowania sądowego, uzasadniająca potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji. (opubl. Legalis Numer 1920523).</p>		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd i instancji winien:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustalić okoliczności rzutujące na wniosek oskarżonego o ustanowienie mu obrońcy z urzędu, - prawidłowo przeprowadzić procedurę związaną z wnioskiem o ustalenie obrońcy z urzędu, - umożliwić oskarżonemu zapoznanie się z aktami sprawy - przed umożliwieniem złożenia mu wyjaśnień, przy czym zawiadomić oskarżonego także na adres wskazany przez w/w jako adres "dla doręczeń" podczas ostatniego przesłuchania. 		

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Wobec uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, nie orzekano o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację			
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana